

Pensionärsfunderingar

En travesti på Anna - Maria Lenngrens Porträtterna

En gubbe i sin stuga sitter
Hans gamla ben ej längre spritter,
Nere vid hans ömma fötter,
Ligger stövarhunden Trötter.
Rätt solkiga är gubbens kläder,
Han tuggar snus och släpper väder
Men dricker inte the med fläder,
Han dricker kaffe han med kron.
Han har inga tjänstehjon.
Nej han får vara egen husa,
Får bädda säng och jycken lusa.

Nu sitter han med halvfylld pava,
När som hans blick den råkar snava,
Uppå ett gammalt grupporträtt,
Ja där står hela gubbens ätt.
Hans tankar gör nu några turer
Vad kan det vara för figurer,
I minnet vill han dem rangera,
I tid och rum dem rätt placera.

Där upp till höger står min far,
Försöker minnas hur han var,
Förvisso ingen man i staten.
Han kokte mäsk i apparaten,
så det i hela socknen stank.
ja, fy för tusan en sån drank.

Där intill far där står min mor,
Jo hon var syster till sin bror,
Fick ungar snyta dagen lång,
Och klippa bit med sockertång,
Fick skura golv och pottor tömma.
Ja henne kan jag aldrig glömma.
Där bredvid mor står moster Ann
I truten har hon blott en "tann",
Med den hon brukte välling tugga,
På kvällen rökte hon sin snugga.
Ett fruntimmer hon var, på bettet,
Oss ungar skrämde hon från vettet.

Min syster var en teaterapa.
Med sprucken röst hon "kved" en drapa.
Publiken på parketten led,
I vända sina händer vred.
När sen ridån behagar falla,
Publiken öser ut sin galla.

Jag ser till vänster faster Ellen,
Ja hon var känd på många ställen,
På foten lätt som en gasell,
I bygden kallad hjälpmamsell,
Hon kunde blixtnabbt rykten sprida
En mästare att ränker smida.

Nu minnet börjar bli lätt luddigt,
Porträttet ter sig ganska suddigt,
Pavan tömd till sista droppen,

Blott sumpen kvar i kaffekoppen.

Fridolf Askerstad, våren 1991